

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **nezletilá L. T. V. A.**, narozená X,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
jednající prostřednictvím zákonné zástupkyně T. L. T., narozené X,
obě bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Fialou,
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 28. 4. 2023 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vedené pod č. j. OAM-12284/DP-2023,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobkyni se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 17. 8. 2023, se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 28. 4. 2023 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny vedené pod č. j. OAM-12284/DP-2023. V žalobě žalobkyně popsala průběh správního řízení a uvedla, že žalovaný dosud nevydal rozhodnutí ve věci, a proto je nečinný.
2. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě vyslovil nesouhlas s tvrzením obsaženými v žalobě a navrhl její zamítnutí. Sdělil, že žalobkyně podala návrh na provedení opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

proti nečinnosti ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) jakožto nadřízenému orgánu dne 26. 7. 2023, přičemž Komise doposud na tento návrh nereagovala. Nelze tedy dle žalovaného učinit závěr o jeho nečinnosti ve věci.

3. Podáním ze dne 30. 10. 2023, které soud obdržel téhož dne, žalobkyně vzala svou žalobu zpět s odůvodněním, že tak činí z důvodu pozdějšího chování žalovaného. Žalobkyně upozornila na to, že jí byla dne 6. 9. 2023 předána pobytová karta. Vydáním rozhodnutí se podle § 169t odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Žalobkyně proto požádala soud, aby žalovanému uložil povinnost uhradit jí náhradu nákladů řízení, neboť v souvislosti s nečinností žalovaného jí vznikly náklady na právní zastoupení.
4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
5. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
6. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení části zaplaceného soudního poplatku žalobkyni. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatky ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
7. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III. tohoto usnesení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle které platí, že vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
8. V posuzovaném případě žalobkyně podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 28. 4. 2023. Jelikož rozhodnutí o žádosti nebylo vydáno ve lhůtě 30 dnů podle § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalobkyně podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Není pravdivé tvrzení žalovaného, že Komise do podání předmětné žaloby o této žádosti žalobkyně nerozhodla. Ta totiž opatřením proti nečinnosti ze dne 10. 7. 2023, č. j. MV-104157-3/SO-2023, přikázala žalovanému vydat do 30 dnů od doručení tohoto opatření rozhodnutí ve věci. Ze správního spisu soud zjistil, že opatření proti nečinnosti bylo žalovanému doručeno dne 10. 7. 2023, lhůta pro vydání rozhodnutí tedy uplynula dne 9. 8. 2023. Žalovaný vydané opatření proti nečinnosti nerespektoval a ve stanovené lhůtě rozhodnutí ve věci nevydal. Je pravdou, že žalovaný požádal Komisi o prodloužení stanovené lhůty (žádost ze dne 31. 7. 2023), nicméně učinil

tak po uplynutí stanovené lhůty a o této žádosti dle obsahu spisu nebylo rozhodnuto, tzn. lhůta pro vydání rozhodnutí prodloužena nebyla. Žalobkyně proto podala dne 17. 8. 2023 žalobu na ochranu proti nečinnosti důvodně, neboť žalovaný byl v době podání žaloby zjevně nepřipustně nečinný ve věci vyřizování žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Na závěru soudu o nečinnosti žalovaného nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný dne 15. 8. 2023 vydal předkládací zprávu, z níž vyplynulo, že platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně se navrhuje prodloužit za podmínky, že se žalobkyně dostaví na výzvu k žalovanému ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu a za účelem převzetí průkazu o povolení k pobytu. Tato výzva byla vyhotovena až 24. 8. 2023, tedy po podání žaloby a po stanovené lhůtě pro vydání rozhodnutí. Žalovaný v dané věci svoji nečinnost nemůže legitimně odůvodňovat tím, že dne 15. 8. 2023 vydal předkládací zprávu, kterou byla žádost žalobkyně povolena. Vydáním rozhodnutí o žádosti totiž podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců nelze rozumět vydání předkládací zprávy (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24), ale teprve převzetí průkazu o povolení k pobytu, k čemuž v daném případě došlo dne 6. 9. 2023, tj. po podání této žaloby. Soud proto přisvědčil tvrzení žalobkyně, že vzala podanou žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného – předání pobytové karty žalobkyni dne 6. 9. 2023, kterým se předmětné soudní řízení již stalo bezpředmětným.

9. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 200 Kč. Tato náhrada se skládá z částky 1 000 Kč, kterou představuje nevrácená (zkonsumovaná) část soudního poplatku, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby, zpětvzetí žaloby – 2 x § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT]. Soud nepřiznal žalobkyni odměnu za samostatný úkon – repliku k vyjádření žalovaného, neboť tato mohla být součástí zpětvzetí žaloby, když vyjádření k žalobě (tudíž i replika žalobkyně na ni) bylo žalovaným podáno v době, kdy již bylo ve věci vydáno rozhodnutí, tedy byl splněn účel podané žaloby a řízení se tak stalo bezpředmětným.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 12. prosince 2023

Mgr. Václav Trajer, v.r.
předseda senátu